

שבעיע - להאריך על השלחן מושום הענויים. ומשום זה, כל המאריך על שולחנו מאריכים לו ימיו ושנותיו, ומושום כה (משלוי) ואדרקה מציל ממותה. שעני חשוב במתה, והוא מחה אותן, גם כה הקודוש ברוך הוא מחה אותו. ועוד בדרך סוד, שכלל הענויים מצד אותן ד', שנאמר בה הahlen (קטו) דלותי ולוי יהושיע. ואות ד' של אחד שאրיך להאריך בה, זהו שכחוב (דברים י') להאריך ימים על ממלכתו, ולכן ציריך להאריך על השלחן, שהיה ד', פוללה מרבע רגלים של ציריך להאריך על השלחן בשבייל הענויים.

ובשבילו באורי רבותינו, שבקש הקודוש ברוך הוא מדיה יפה לישראל ולא מצא כמו מדת הדלות. והקשו על זה, מושום שבארוה הראשונים, בחשפונן מיני מיתות שלהם בחשפונן תוכאות, וחסרוןليس כי קשה מפלם, ואיך הם אומרים שלא נמצאה לישראל מדיה יפה כמו עניות?

אך מושום שכלל עם ולשון, (ישעה ח) והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלפו ובאלתו ופנה למעלה. אבל ישראל הם קיומם הקודוש ברוך הוא במדת הוז, ולא מוכחים בו. ולכן במדת הוז הם יגאלו. וזה שכחוב (שמואל-ב-ב) ואתם עם עני תושיעו. וענוי לשון וענוי. שאפלו יש לאדם עשר והוא בחלאים ובמפות, נקרא עני, או שמצעריהם אותו בכל יום. כל שכן מי שהוא ראש ממנוג, והוא הולך מפקום לפקום.

ועוד יש עני שהסתלקה ממנו

שביעאה, לארכאה על פתורה, בגין ענויים. ובгинז דא, כל המאריך על שולחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו. ובгинז כה (משלוי) וצדקה מציל ממותה. העני חשוב במתה, וראייה מהחיה ליה, אוף חמי קדשא בריך הוא מהחיה ליה.

יעוד באורה רזא, דכלחו ענויים מפטרא דעת ד', דאטמר בה (זהלים קטו) דלותיولي יהושיע. ואות ד' אחד, ציריך לארכאה בה, חדא הוא דכתיב להאריך ימים על ממלכתו, בגין ציריך לארכאה על פתורה, דעתיה ד', כלילא מדי רגליין דפטורה. בגין יקרה דעת דל"ית, ציריך לארכאה על פתורה, בגין ענויים.

ובגיניה אוקמיה רבנן, דבקש קדשא בריך הוא מדיה יפה לישראל, ולא אשכח במדת דדלות. ואקשו עליה, בגין אוקמיה קדמאי, בחושבן מיני מיתות דאיןון בחושבן תוכאות, וחסרוןليس כי קשה מכולן, ואיך אמרין איןון, שלא אשכח לישראל מדיה יפה בענויות.

אלא, בגין דכל עמא ולישנא, (ישעה ח) והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלפו ובאלתו ופנה למעלה. אבל ישראל, איןון קיימא קדושא בריך הוא בהאי מדיה, ולא אחישין ביה. בגין דא, במדת דא יתפרקון. חדא הוא דכתיב, (שמואל ב כב) ואתם עם עני תושיעו. וענוי לישנא דעתני, דאפילו אית ליה לבר נש עותרא, וראייה במרעין ובמכתשין, עני אהקר, או דדחקין ליה בגיניה, וצערין ליה כל יומא. כל שבען מאן דאייה ראש מניה, וראייה הולך מאתר לאתר.

יעוד אית עני, דאסטלך מגניה דעתיה, בגין